

George Frank Victor Gosenson is geboren in Bandjermassin, NOI, op 26 mei 1888. Hij was de zoon van George Johan Regard Gosenson en Nicoline Jacqueline Rudolphine Lammerding. Hij trouwde in 1909 met Julie Thérèse Desiree van Lange, de zuster van een medecadet aan de Koninklijke Militaire Academie. Ze kregen een dochter, Ineke Esmee en een zontje, Victor.

Gosenson slaagde in april 1902 voor het toelatingsexamen van de HBS in Semarang en deed in de zomer van 1904 het toelatingsexamen voor de cadettenschool. Nadat hij deze opleiding had voltooid vertrok hij in augustus 1906 met het stoomschip Gedé van Batavia naar Nederland voor een opleiding op de KMA.

Na afronding van de opleiding werd hij benoemd tot tweede luitenant der infanterie voor het leger in Nederlands-Indië. Gosenson werd op diverse locaties te Atjeh gestationeerd. Hij leidde eind jaren '20 diverse expedities in Atjeh. Voor deze verrichtingen werd hij benoemd tot ridder in de Militaire Willemsorde.

Vlak voordat het KNIL, onder leiding van generaal ter Poorten, op 8 maart 1942 op Java capituleerde had Ter Poorten aan de legerleiding op Sumatra, Timor en Nieuw-Guinea een telegram gestuurd waarin stond dat men de strijd onder alle omstandigheden diende voort te zetten. De legerleiding op Sumatra bestond indertijd uit generaal R. Overakker (bevelhebber (territoriaal commandant) van de Nederlandse Strijdkrachten op Sumatra), Gosenson (territoriaal commandant van Atjeh en Sumatra's Oostkust) en luitenant-kolonel J.H.M. Blogg (territoriaal commandant van Sumatra's Westkust). Toen de Japanners landden op Sumatra was het plan van de legerleiding geweest de troepen in het bergland rond de Alas-vallei te concentreren en van daar uit de strijd voort te zetten totdat de Geallieerde tegenaanval plaats zou vinden. Maar slechts een groep onder kapitein J. Dormolen en een onder leiding van eerste luitenant der Marechaussee (en oud scout) Hans van Zanten gelukte het zich tot respectievelijk april 1942 en maart 1943 te handhaven.

Na de overgave van Overakker werden zijn manschappen afgevoerd naar krijgsgevangenkampen en Gosenson en Overakker belandden in eerste instantie in de Uniekampong, eerder gebruikt als woonwijk voor contractkoelies van het Algemeen Delisch Emigratie Kantoor te Belawan (Oostkust Sumatra). Overakker stelde hier een schriftelijke order, gericht aan de reserve kapiteins K. ten Velde (genie, in het dagelijks leven procuratiehouder) en ir. Cornelis Woudenberg (werkzaam bij Waterstaat en scout) op, waarin hij hen belastte met het gezag in de residenties Sumatra's Oostkust en Tapanoeh zodra het Nederlandse gezag weer hersteld zou zijn. Gosenson sprak intussen over de situatie met diverse officieren en onderofficieren over eventuele hulp aan de Geallieerden indien zij zouden landen.

Overakker en Gosenson werden op 13 juni 1942 overgebracht naar Formosa, waar zij deel gingen uitmaken van de Special Party, een groep van hoge Nederlandse, Britse en Amerikaanse officieren en andere prominenten. Onder hen bevonden zich generaal Ter Poorten, generaal-majoor Scholten, de gouverneur-generaal en anderen. Op Formosa verbleef Gosenson gedurende een jaar in diverse kampen.

Op 3 augustus 1943 werden Gosenson en Overakker van de andere krijgsgevangenen weggeroepen en kregen het bevel dat zij het kamp (dan kamp Shirakawa) dienden te verlaten. Gosenson kreeg de order het strikt noodzakelijke te pakken en werd samen met Overakker door de Japanners weggeleid. Na afronding van het politionele onderzoek naar de verzetsactiviteiten van Overakker en Gosenson door de Kempeitai in Medan werden de resultaten in oktober 1943 doorgespeeld aan het justitieel departement van het 25ste Leger en werd er opdracht gegeven tot het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek. Overakker en Gosenson werden overgebracht naar Fort de Kock en verschenen op 12 oktober 1943 voor de Buitengewone Krijgsraad. Eind november werden beiden opnieuw intensief verhoord. Gosenson had eerder al de verantwoordelijkheid op zich genomen voor de verzetsdaden van zijn ondergeschikten en werd op dit punt schuldig verklaard. In de vroege morgen van 9 januari 1945, op de 55ste verjaardag van Overakker, vond de rechtszitting plaats. Gosenson en Overakker hadden geen verdediger ter beschikking. Beiden werden schuldig verklaard aan de ten laste gelegde aanklachten en ter dood veroordeeld. Zij kregen de gelegenheid nog een laatste brief aan hun familie te schrijven en nog dezelfde dag, op 9 januari 1945, werden Overakker en Gosenson op Tandjoeng Gadai, een heuvel zeven kilometer van Fort de Kock, door middel van een vuurpeloton geëxecuteerd. Hun lichamen werden in kisten op de heuvel begraven.

In 1950 werden in Tandjonggadai, nabij Bukit Tinggi (Fort de Kock), graven en massagraven van door de Japanners geëxecuteerde oorlogsslachtoffers gevonden. Men was in staat de stoffelijke overschotten van generaal R. Overakker, Gosenson, reserve kapitein G.J. Boekenoogen en eerste

luitenant Hans van Zanten te identificeren. Zij werden herbegraven op het Ereveld Antjol.

Groep 2 van de NIPV in Medan werd naar de oorlog hernoemd in groep Kolonel Gosenson

Meer informatie

[Het nieuwsblad voor Sumatra » 30 jul 1948 - Art. 56 | Delpher](#)
[De Nederlandse Krijgsmacht - Gosenson, George Frank Victor](#)
[George Frank Victor Gosenson | Oorlogsgravenstichting](#)

[George Frank Victor Gosenson | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[De Nederlandse Krijgsmacht - 1942-1945. Verzetsgroepen tijdens de bezetting van Nederlands-Indië door Japan](#)

Stoffelijke resten van gen. Overakker en kol. Gosenson gevonden

Te Tandjong Gedat nabij Bukit Tinggi (Fort de Kock) zijn opgegraven de graven en massagraven van oorlogs-slachtoffers, die tijdens de Japanse bezettingstijd aldus zeer waarschijnlijk zijn geëxecuteerd. De stoffelijke overblijfselen van de volgende personen konden worden geïdentificeerd:

Gen. Major R.T. Overakker;
Kol. G.F.V. Gosenson;
Kapit. G.J. Boeknoogen
(voorheen adm. B.P.M. te Pangkajene Brandan); en Elt. H. van Zanthen.

Op verzoek van de familie leden van de overledenen zullen de stoffelijke overblijfselen op een ander te bepalen datum worden herbegraven op het Ereveld Noord Sumatra te Medan.

Zij, die identificatie gegevens kunnen verstrekken van de hieronder volgende personen worden verzocht schriftelijk contact op te nemen met het H.H. Bijlanhoor Lezergraven dienst te Padang of met het Hoofdkantoor van de Lezergraven dienst te Bandung (tweev. 10).

B. IJapeert Res. Elt. Genie; K. Schuurder Elt. Inf.; E. C. Saunders Britse Pluiter; Anderings Serpau; van Dijk Insp. Pol. Padang; Ir. Lanting Adm. Ombilin mijnen; Kiat Hsi Kok Ken Go; Goh A Yoh; Tan Kiat Buan; Lie Kim Wong; Tjang Soeh; Pang Hioen Suan; Lioe Peng Kong; Lie Chia Huan; Tsa Hai I Hwe; Sim See Hong; (allen van de Chinese Jeugd organisatie te Medan); Tk. Mohammed Ali Aljoh Hhd. van Bakongan; Tk. Baharudin Oas van Moh. Ali; C. F. W. Borest; Akkari; P. D. Apsinder A.H. Bakarboer; I. Iskary; Kalluba; Lalekate; Th. Laheo; J. Lataputi; P. H. J. Margot; C. Margot; E. A. Parry; E. J. Polapary; G. Basden; R. de Haas; Robinson; W. J. F. Rugebregt; J. Sepulter; S. Tussela en N. Hursepauz.

Naast hun vele kameraden, die door Japanse executiepeletons werden neergeveld, rusten thans de stoffelijke overblijfselen van generaal-majoor Overakker, kolonel Gosenson, kapitein Boeknoogen en luitenant Van Zanthen op het ereveld te Medan. Zaterdag werden deze vier leiders van het ondergrondse verzet met grote plechtigheid naar hun laatste rustplaats gebracht.